32001D0163

DECYZJA NR 163/2001/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 19 stycznia 2001 r.
w sprawie wprowadzenia w życie programu kształcenia dla specjalistów w europejskim przemyśle programów audiowizualnych (MEDIA – Kształcenie) (2001–2005)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 150 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji [1],

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego [2],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów [3],

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu [4],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniach 6–8 kwietnia 1998 r. Komisja, we współpracy z urzędującą Prezydencją, przeprowadziła w Birmingham europejską konferencję audiowizualną na temat „Wyzwania i możliwości ery cyfrowej". W toku konsultacji podkreślono potrzebę usprawnienia programu kształcenia w sektorze audiowizualnym, który koncentrowałby się na wszelkich nowych aspektach ery cyfrowej. Rada w dniu 28 maja 1998 r. zwróciła uwagę na ostateczne wnioski ze wspomnianej konferencji i wezwała do rozwinięcia nowych programów, aby ułatwić wzmocnienie i konkurencyjność przemysłu programów.

(2) Sprawozdanie grupy wysokiego szczebla w sprawie polityki audiowizualnej z dnia 26 października 1998 r., zatytułowane „Era cyfrowa: Europejska polityka audiowizualna", zakończono wnioskiem, że w obecnych warunkach zarówno kształcenie początkowe, jak i ustawiczne w sektorze audiowizualnym powinno ulec wzmocnieniu.

(3) Wyzwania związane z produkcją, rozpowszechnianiem i dostępnością europejskiego dorobku audiowizualnego były głównymi tematami dyskusji na forum w sprawie polityki audiowizualnej zatytułowanym „Europejski dorobek na cyfrowe tysiąclecie" zorganizowane w Helsinkach w dniach 10 i 11 września 1999 r. przez urzędującą Prezydencję we współpracy z Komisją.

(4) We wnioskach z seminarium „Kształcenie na nowe tysiąclecie" przeprowadzonego przez urzędującą Prezydencję we współpracy z Komisją w Oporto w dniach 10 i 11 kwietnia 2000 r. podkreślono, że w celu ułatwienia rozwoju i pożądanego umiędzynarodowienia europejskiego przemysłu audiowizualnego konieczne są wysiłki w dziedzinie kształcenia.

(5) W komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowanym „Polityka audiowizualna: kolejne etapy" Komisja uznaje znaczący wpływ ery cyfrowej na zatrudnienie w przemyśle audiowizualnym.

(6) Zielona Księga na temat „Konwergencji sektorów telekomunikacji, mediów i technologii informacyjnych oraz jej znaczenia dla rozporządzenia" uznaje, że powstawanie nowych usług doprowadzi do utworzenia nowych miejsc pracy. Dostosowanie do nowych rynków wymaga personelu przeszkolonego w wykorzystywaniu nowych technologii. Publiczna konsultacja Komisji w sprawie Zielonej Księgi potwierdziła zapotrzebowanie na specjalistyczne kształcenie zawodowe dostosowane do potrzeb rynku.

(7) We wnioskach dotyczących wyników publicznej konsultacji z dnia 27 września 1999 r. w sprawie Zielonej Księgi [5] Rada wezwała Komisję do uwzględnienia tych rezultatów podczas sporządzania wniosków dotyczących środków wzmacniających europejski sektor audiowizualny, w tym także sektor multimedialny.

(8) Posiedzenie Rady Europejskiej, które odbyło się w Luksemburgu w dniu 20 i 21 listopada 1997 r., uznało, że ustawiczna edukacja i kształcenie zawodowe mogą mieć znaczący udział w politykach zatrudnienia Państw Członkowskich mających na względzie poprawę dopasowania do rynku zatrudnienia, zwiększenie możliwości przystosowania i ducha przedsiębiorczości oraz promowanie równych szans.

---

(1) Dz.U. C 150 z 30.5.2000, str. 59.
(2) Dz.U. C 168 z 16.6.2000, str. 8.
(3) Dz.U. C 317 z 6.11.2000, str. 60.
(4) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2000 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 23 listopada 2000 r. (Dz.U. C 375 z 28.12.2000, str. 44) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2000 r.

(5) Dz.U. C 283 z 6.10.1999, str. 1.

(9) Na posiedzeniu Rady Europejskiej, które odbyło się w Lizbonie w dniu 24 marca 2000 r., podkreślano również znaczenie odpowiedniego kształcenia, szczególnie w zakresie nowych technologii wykorzystywanych w społeczeństwie informacyjnym.

(10) W swoim sprawozdaniu składanym Radzie Europejskiej w sprawie możliwości zatrudnienia w społeczeństwie informacyjnym, Komisja zwróciła uwagę na fakt, iż nowe usługi audiowizualne oferują ogromny potencjał tworzenia miejsc pracy.

(11) Dlatego właściwym jest ułatwianie rozwoju inwestycji w europejskim przemyśle audiowizualnym i wezwanie Państw Członkowskich do wspierania tworzenia nowych miejsc pracy różnymi środkami.

(12) Komisja wprowadziła w życie „Program działań wspierania rozwoju europejskiego przemysłu audiowizualnego (MEDIA) (1991–1995)", przyjęty decyzją Rady 90/685/EWG [1], obejmujący, w szczególności, wspieranie działalności szkoleniowej w celu poprawy kwalifikacji zawodowych osób pracujących w europejskim przemyśle programów audiowizualnych.

(13) Wspólnotowa strategia rozwoju i wzmocnienia europejskiego przemysłu audiowizualnego została zatwierdzona w ramach programu MEDIA II przyjętego decyzją Rady 95/563/WE [2] oraz decyzją Rady 95/564/WE [3]. Na podstawie osiągnięć wyżej wymienionego programu MEDIA II, w świetle otrzymanych wyników należy zapewnić jego kontynuację.

(14) W sprawozdaniu dotyczącym wyników otrzymanych w ramach programu MEDIA II (1996–2000) w okresie od dnia 1 stycznia 1996 r. do dnia 30 czerwca 1998 r. Komisja uznaje, że program spełnia zasadę pomocniczości funduszy wspólnotowych na rzecz funduszy krajowych, ponieważ zakres interwencji MEDIA II uzupełnia tradycyjnie dominującą rolę programów krajowych.

(15) W komunikacie w sprawie wspólnotowej polityki wspierania zatrudnienia Komisja uznała pozytywny wpływ programu MEDIA II na zatrudnienie w przemyśle audiowizualnym.

(16) Ponieważ niezbędne jest uwzględnienie aspektów kulturalnych sektora audiowizualnego, jak wskazano w art. 151 ust. 4 Traktatu, należy zapewnić, aby uczestnicy programu odzwierciedlali europejską różnorodność kulturową.

(17) W związku ze wspieraniem europejskich projektów audiowizualnych Komisja zbada możliwość uzupełniającego finansowania z innych instrumentów Wspólnoty, w szczególności w ramach planu działań „e-Europe", takich jak te objęte finansowaniem przez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI), Europejski Fundusz Inwestycyjny (EFI), jak również Piąty Program Ramowy Wspólnoty Europejskiej na rzecz badań, rozwoju technologicznego i działań pokazowych, przyjęty decyzją nr 182/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [4]. Specjaliści sektora audiowizualnego zostaną poinformowani o różnych rodzajach finansowania dostępnych na poziomie Wspólnoty.

(18) Powstanie europejskiego rynku audiowizualnego wymaga umiejętności zawodowych dostosowanych do nowego wymiaru tego rynku, w szczególności w dziedzinie zarządzania projektami audiowizualnymi od strony ekonomicznej, finansowej i handlowej oraz wykorzystania nowych technologii do projektowania, rozwoju, produkcji, rozpowszechniania, wprowadzania do obrotu i transmisji programów.

(19) Specjalistów należy wyposażyć w umiejętności zawodowe umożliwiające im pełne wykorzystanie europejskiego i międzynarodowego wymiaru rynku programów audiowizualnych oraz należy ich wspierać w rozwijaniu projektów spełniających potrzeby rynku.

(20) Szczególny nacisk należy położyć na kształcenie specjalistyczne w zakresie prawa własności intelektualnej, obejmujące odpowiednie przepisy wspólnotowe, jak również kształcenie specjalistyczne w zakresie wprowadzania do obrotu produktów audiowizualnych, koncentrując się w szczególności na nowych technologiach, jak narzędzia upowszechniania i wprowadzania do obrotu.

(21) Równe szanse stanowią podstawową zasadę polityki Wspólnoty, która musi zostać uwzględniona podczas wprowadzania w życie tego programu.

(22) Kształcenie specjalistów powinno obejmować zasadnicze treści z tematyki ekonomicznej, prawniczej, technologicznej i handlowej; szybkie zmiany w tych dziedzinach czynią koniecznym kształcenie ustawiczne.

(23) W celu zapewnienia opanowania przez specjalistów nowych technologii, specjalny nacisk należy położyć na kształcenie w ich wykorzystaniu, w ten sposób zwiększając konkurencyjność przedsiębiorstw sektora audiowizualnego.

(24) Zgodnie z zasadą pomocniczości, sieć ośrodków kształcenia zawodowego powinna być wspierana w celu ułatwienia wymiany know-how i najlepszej praktyki w środowisku międzynarodowym.

(25) Wspieranie kształcenia zawodowego powinno uwzględniać cele strukturalne, takie jak rozwijanie potencjału twórczego, produkcyjnego, związanego z wprowadzaniem do obrotu i rozpowszechnianiem w krajach lub regionach: o niskiej zdolności produkcyjnej w sektorze audiowizualnym lub obszarach o ograniczeniach pod względem językowym lub geograficznym; jak również brać pod uwagę rozwijanie niezależnego europejskiego sektora produkcyjnego i dystrybucyjnego, szczególnie małych i średnich przedsiębiorstw.

---

[1] Dz.U. L 380 z 31.12.1990, str. 37.
[2] Dz.U. L 321 z 30.12.1995, str. 25.
[3] Dz.U. L 321 z 30.12.1995, str. 33.
[4] Dz.U. L 26 z 1.2.1999, str. 1.

(26) Zgodnie z zasadami pomocniczości i proporcjonalności oraz z uwagi na fakt, że zaproponowane środki nie mogą zapewnić osiągnięcia przez Państwa Członkowskie celów dotyczących wprowadzenia w życie polityki w dziedzinie kształcenia zawodowego, w szczególności ze względu na konieczność utworzenia transnarodowych spółek między ośrodkami kształcenia, środki te winny zostać wprowadzone w życie przez Wspólnotę. Niniejsza decyzja nie wykracza poza kwestie niezbędne do osiągnięcia tych celów.

(27) Środki zaproponowane w ramach tego programu są w całości skierowane na osiągnięcie transnarodowej współpracy, która wniesie wartość dodaną do środków podejmowanych w Państwach Członkowskich, zgodnie z uprzednio wspomnianą zasadą pomocniczości.

(28) Państwa stowarzyszone Europy Środkowej i Wschodniej, Kraje EFTA będące członkami EOG, Cypr, Malta i Turcja zostają uznane za potencjalnych uczestników programów wspólnotowych na podstawie przyznanych środków uzupełniających i zgodnie z procedurami uzgodnionymi z tymi krajami. Te kraje europejskie, które podpisały Konwencję Rady Europy w sprawie telewizji ponadgranicznej należą do europejskiego obszaru audiowizualnego i dlatego, biorąc pod uwagę względy budżetowe lub inne priorytety ich przemysłów audiowizualnych, mogą one, jeśli takie jest ich życzenie, uczestniczyć w programie lub korzystać z ograniczonego programu współpracy, na podstawie przyznanych środków uzupełniających, zgodnie z procedurami, które zostaną ustanowione w umowach między zainteresowanymi stronami.

(29) Otwarcie programu dla europejskich państw trzecich powinno być uwarunkowane wcześniejszym badaniem zgodności ich ustawodawstwa krajowego z dorobkiem wspólnotowym, w szczególności z dyrektywą Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej ([1]).

(30) Należy spodziewać się, że współpraca w dziedzinie kształcenia zawodowego z udziałem europejskich ośrodków szkoleniowych i ośrodków z państw trzecich, zgodnie ze wspólnymi interesami, wniesie wartość dodaną do europejskiego przemysłu audiowizualnego. Ponadto otwarcie dla państw trzecich podniesie świadomość europejskiej różnorodności kulturowej i doprowadzi do upowszechniania wspólnych wartości demokratycznych. Współpraca taka będzie rozwijana na podstawie przyznanych środków uzupełniających i zgodnie z procedurami, które zostaną ustanowione w umowach między zainteresowanymi stronami.

(31) W celu uwydatnienia wartości dodanej osiąganej w wyniku działań Wspólnoty konieczne jest zapewnienie na wszystkich szczeblach zgodności i komplementarności środków podjętych na podstawie niniejszej decyzji z innymi działaniami Wspólnoty. Pożądane jest koordynowanie działań ustanowionych programem z działaniami podejmowanymi przez organizacje międzynarodowe, takie jak Rada Europy.

(32) Zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej obradującej w Lizbonie, Rada i Komisja mają do końca 2000 r. przedstawić sprawozdanie w sprawie oceny instrumentów finansowych EBI i EFI, której celem byłyby przesunięcia finansowania w kierunku firm debiutujących, firm zaawansowanych technologii i mikroprzedsiębiorstw, jak również innych przedsięwzięć związanych z kapitałem ryzyka lub mechanizmem gwarancyjnym oferowanym przez EBI i EFI. W związku z tym szczególna uwaga powinna zostać skierowana na sektor audiowizualny, w tym także na programy kształcenia.

(33) Niniejsza decyzja ustanawia ramy finansowe dla całego okresu trwania programu, będącego podstawowym odniesieniem, w rozumieniu pkt 33 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją ([2]), dla władzy budżetowej podczas corocznej procedury budżetowej.

(34) Środki niezbędne dla wykonania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([3]),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ustanowienie programu

Program szkolenia zawodowego MEDIA – Kształcenie, zwany dalej „programem", zostaje niniejszym ustanowiony na okres od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2005 r.

Zamierzeniem programu jest wyposażenie specjalistów w europejskim przemyśle programów audiowizualnych, głównie za pomocą ustawicznego szkolenia zawodowego, w niezbędne umiejętności, które pozwolą im na pełne wykorzystanie europejskiego i międzynarodowego wymiaru rynku oraz stosowanie nowych technologii.

Artykuł 2

Cele programu

1. Cele programu są następujące:

a) Zaspokajanie potrzeb przemysłu i wspieranie konkurencyjności poprzez poprawę ustawicznego kształcenia zawodowego specjalistów sektora audiowizualnego, mając na względzie wyposażenie ich w know-how i umiejętności konieczne do tworzenia konkurencyjnych produktów na rynkach europejskich i pozostałych, w szczególności w dziedzinie:

— zastosowania nowych technologii, w szczególności technologii cyfrowych, do produkcji i rozpowszechniania programów audiowizualnych o wysokiej handlowej i artystycznej wartości dodanej;

([1]) Dz.U. L 298 z 17.10.1989, str. 23. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 202 z 30.7.1997, str. 60).

([2]) Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1.

([3]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

— zarządzania od strony ekonomicznej, finansowej i handlowej, obejmującego ramy prawne oraz techniki finansowania, produkcji i rozpowszechniania programów audiowizualnych;

— technik pisania scenariuszy i fabuł, obejmujących techniki rozwoju nowego typu programów audiowizualnych.

Szczególna uwaga zostanie zwrócona na możliwości kształcenia na odległość i nowatorskie metody pedagogiczne oferowane przez technologie on-line.

W zakresie działalności szkoleniowej wspierana będzie współpraca między rozmaitymi przedstawicielami przemysłu audiowizualnego, takimi jak scenarzyści, reżyserzy i producenci.

Jeżeli żadne inne metody wsparcia ze strony Wspólnoty nie są dostępne, a także w danej dziedzinie nie istnieją środki wspierania na szczeblu krajowym, wówczas, w drodze wyjątku, mogą być również wspierane niektóre środki początkowego kształcenia zawodowego, w których przemysł audiowizualny jest bezpośrednio zaangażowany, takie jak studia magisterskie.

b) Wsparcie współpracy i wymiany know-how oraz najlepszej praktyki dzięki powiązaniom między partnerami odpowiedzialnymi za kształcenie, a mianowicie ośrodkami kształcenia, specjalistami tego sektora i przedsiębiorstwami, jak również dzięki podnoszeniu kwalifikacji instruktorów.

Szczególną uwagę przykłada się do wspierania stopniowego budowania sieci w sektorze kształcenia audiowizualnego i kształcenia ustawicznego dla instruktorów.

2. Aby osiągnąć cele wymienione w ust. 1 lit. a) akapit pierwszy i ust. 1 lit. b), szczególna uwaga poświęcona zostanie szczególnym potrzebom krajów lub regionów o niskiej zdolności produkcyjnej w sektorze audiowizualnym lub obszarów o ograniczeniach pod względem językowym lub geograficznym. Powinno się również wziąć pod uwagę rozwijanie niezależnego europejskiego sektora produkcyjnego i dystrybucyjnego, szczególnie małych i średnich przedsiębiorstw.

3. Cele wymienione w ust. 1 są realizowane zgodnie z uzgodnieniami znajdującymi się w Załączniku.

Artykuł 3

Koordynacja

W celu osiągnięcia najwyższego stopnia koordynacji Komisja zapewnia współpracę między działalnością szkoleniową określoną w programie oraz projektami rozwojowymi wspieranymi w ramach programu MEDIA Plus ustanowionego decyzją Rady 2000/821/WE [1].

[1] Decyzja Rady 2000/821/WE z dnia 20 grudnia 2000 r. w sprawie wykonania programu wspierającego rozwój, rozpowszechnianie i promocję europejskich utworów audiowizualnych (MEDIA Plus – Rozwój, Rozpowszechnianie i Promocja) (2001–2005) (Dz.U. L 336 z 30.12.2000, str. 82).

Artykuł 4

Przepisy finansowe i warunki finansowania

1. Beneficjenci wspólnotowego wsparcia biorący udział we wprowadzaniu w życie działań wymienionych w Załączniku zapewniają zasadniczą część finansowania. Finansowanie wspólnotowe nie przekracza 50 % kosztów działalności. Jednakże w przypadkach wyraźnie wskazanych w Załączniku udział ten może wynieść do 60 % kosztów działalności.

2. Beneficjenci wspólnotowego wsparcia zapewniają, że większość uczestników programu kształcenia, obywateli Państw biorących w nim udział, zasadniczo posiada inne obywatelstwo niż obywatelstwo kraju beneficjenta. W tym celu wsparcie ułatwiające udział specjalistom z innych obszarów językowych może zostać włączone do wspólnotowego finansowania przeznaczonego na środek kształcenia.

3. Komisja zapewnia, że, o ile jest to możliwe, odpowiednia część finansowania dostępna corocznie, określona zgodnie z procedurą ustanowioną art. 6 ust. 2, jest zarezerwowana na nową działalność.

4. Finansowanie wspólnotowe ustala się stosownie do kosztów i charakteru każdego z planowanych projektów.

5. Ramy finansowe dotyczące wprowadzenia w życie tego programu w okresie wskazanym w art. 1 niniejszym ustala się na 50 milionów EUR

6. Środki przyznawane corocznie są zatwierdzane przez władzę budżetową w ramach limitów perspektywy finansowej.

Artykuł 5

Wprowadzenie w życie programu

1. Komisja jest odpowiedzialna za wprowadzenie w życie programu.

2. Środki konieczne do wykonania niniejszej decyzji dotyczącej spraw określonych poniżej przyjmuje się zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 6 ust. 2:

a) ogólne wytyczne w odniesieniu do wszystkich środków opisanych w Załączniku;

b) treść zaproszeń do składania projektów, definicje kryteriów i procedury wyboru projektów;

c) odpowiedni procentowy udział funduszy zarezerwowanych na nową działalność w całości funduszy dostępnych corocznie;

d) uzgodnienia dotyczące kontynuacji działań i oceny;

e) każdy wniosek dotyczący przydziału funduszy wspólnotowych przekraczających 200 000 EUR na beneficjenta rocznie. W świetle zdobytych doświadczeń próg ten może zostać zmieniony.

3. Środki konieczne do wykonania niniejszej decyzji dotyczącej wszelkich pozostałych spraw przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą określoną w art. 6 ust. 3. Procedurę tę stosuje się również do ostatecznego wyboru biur pomocy technicznej.

4. Pomoc techniczna jest regulowana przepisami przyjętymi na mocy rozporządzenia finansowego.

5. Komisja regularnie i terminowo informuje Parlament Europejski i Radę o wprowadzaniu w życie programu, w szczególności o wykorzystaniu dostępnych zasobów.

Artykuł 6

Komitet

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet.

2. W przypadku odwołań do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE określa się na dwa miesiące.

3. W przypadku gdy dokonuje się odniesień do niniejszego ustępu, stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

4. Komitet uchwala swój regulamin.

Artykuł 7

Spójność i komplementarność

Przy wprowadzaniu w życie programu Komisja, w ścisłej współpracy z Państwami Członkowskimi, zapewnia jego ogólną spójność i komplementarność z innymi odpowiednimi politykami Wspólnoty, programami i działaniami, które wpływają na kształcenie i dziedziny audiowizualne.

Ponadto Komisja zapewnia koordynację między tym programem a pozostałymi programami Wspólnoty w dziedzinie kształcenie początkowego i ustawicznego, a także działalnością Europejskiego Funduszu Społecznego, zgodnie z jego regulaminem.

Komisja zapewnia skuteczną komunikację między tym programem a programami i działaniami dotyczącymi kształcenia oraz dziedzin audiowizualnych, realizowanymi w ramach współpracy Wspólnoty z państwami trzecimi oraz właściwymi organizacjami międzynarodowymi.

Artykuł 8

Otwarcie programu dla państw trzecich

1. Program otwarty jest na uczestnictwo państw stowarzyszonych Europy Środkowej i Wschodniej, zgodnie z warunkami ustanowionymi w umowach o stowarzyszeniu lub ich protokołach dodatkowych, zawartych z tymi państwami lub planowanych, odnoszących się do udziału w programach wspólnotowych.

2. Program otwarty jest na uczestnictwo Cypru, Malty, Turcji i krajów EFTA, które są członkami Porozumienia EOG, na podstawie przyznanych środków uzupełniających, zgodnie z procedurami, które zostaną uzgodnione z tymi państwami.

3. Program otwarty jest na uczestnictwo krajów, które są stronami Konwencji Rady Europy w sprawie Telewizji Transgranicznej, oprócz tych określonych w ust. 1 i 2, na podstawie przyznanych środków uzupełniających, zgodnie z warunkami, które zostaną ustanowione umowami między zainteresowanymi stronami.

4. Otwarcie programu dla europejskich państw trzecich określonych w ust. 1, 2 i 3 podlega uprzednim badaniom zgodności ich ustawodawstwa krajowego z dorobkiem wspólnotowym, włączając art. 6 ust. 1 akapit drugi dyrektywy Rady 89/552/EWG.

5. Program jest również otwarty na współpracę z pozostałymi państwami trzecimi na podstawie przyznanych środków uzupełniających i podziału kosztów w ramach uzgodnionych procedur, które są ustanawiane umowami między zainteresowanymi stronami. Europejskie państwa trzecie określone w ust. 3, które nie zamierzają w pełni uczestniczyć w programie, mogą się kwalifikować do współpracy zgodnie z warunkami wymienionymi w niniejszym ustępie.

Artykuł 9

Monitorowanie i ocena

1. Komisja zapewnia, że środki podjęte na podstawie niniejszej decyzji podlegają uprzedniej kwalifikacji oraz późniejszemu monitorowaniu i ocenie, ze zwróceniem uwagi na zapewnienie dostępności i przejrzystości programu.

2. Wybrani beneficjenci przedstawiają Komisji sprawozdanie roczne.

3. Po zakończeniu projektów Komisja ocenia sposób ich przeprowadzenia i wpływ wprowadzenia w życie w celu sprawdzenia, czy osiągnięto cele początkowe.

4. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, KomitetowiEkonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie oceniające oddziaływanie i efektywność programu na podstawie wyników zebranych po dwóch latach realizacji. Sprawozdanie to zawiera wskaźniki efektywności, takie jak wpływ na zatrudnienie.

Sprawozdaniu towarzyszy, o ile jest potrzebna, propozycja dotycząca zmian.

5. Po zakończeniu programu, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów szczegółowe sprawozdanie dotyczące wprowadzania w życie i wyników programu.

Sprawozdanie Komisji przedstawia w szczególności ocenę wartości dodanej stworzonej przez wspólnotowe wsparcie finansowe i jej potencjalnego wpływu na zatrudnienie, a także środków koordynujących określonych w art. 3 i 7.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 stycznia 2001 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
N. FONTAINE	B. RINGHOLM
Przewodnicząca	*Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

1. ŚRODKI, KTÓRE MAJĄ BYĆ WPROWADZONE W ŻYCIE

W celu wspierania i uzupełnienia środków podejmowanych przez Państwa Członkowskie, program ma za zadanie umożliwić specjalistom przystosowanie się do nowego wymiaru rynku, w szczególności rynku europejskiego, dla utworów audiowizualnych, poprzez wspomagające szkolenie zawodowe w zakresie:

— nowych technologii obejmujących ochronę i wzmocnienie europejskiego dziedzictwa filmowego i audiowizualnego;

— zarządzania od strony ekonomicznej, finansowej i handlowej, obejmujące ramy prawne, rozpowszechnianie i wprowadzanie do obrotu;

— technik pisania scenariuszy i rozwoju nowych typów programów.

Działalność szkoleniowa uwzględni ramy prawne w obszarze prawa własności intelektualnej, w szczególności odpowiednie przepisy wspólnotowe.

Specjaliści z przemysłu audiowizualnego i radia mają dostęp do odpowiedniego kształcenia.

Pogram będzie wspierał współpracę w zakresie zaproponowanych środków między rozmaitymi przedstawicielami przemysłu audiowizualnego, takimi jak scenarzyści, reżyserzy i producenci, mając na względzie poprawę jakości i zwiększenie komercyjnego potencjału projektów za pośrednictwem ściślejszej współpracy między rozmaitymi grupami specjalistów.

1.1 **Kształcenie w dziedzinie nowych technologii**

Ten rodzaj kształcenia ma na celu rozwój umiejętności specjalistów w zakresie wykorzystywania zaawansowanych technik tworzenia i upowszechniania, w szczególności w dziedzinie animacji, grafiki komputerowej, multimediów i programów interaktywnych, obejmujących techniki ułatwiające transnarodowy obieg europejskich utworów po ich powstawaniu.

Proponowane są następujące środki:

— wspieranie rozwoju i aktualizacji modułów szkoleniowych w zakresie nowych technologii audiowizualnych, w uzupełnieniu do środków podejmowanych przez Państwa Członkowskie;

— tworzenie sieci kursów szkoleniowych, wspieranie wymiany instruktorów i specjalistów poprzez przyznawanie dotacji, organizowanie praktyk w przedsiębiorstwach w innych Państwach Członkowskich, wspieranie szkolenia instruktorów, z wykorzystaniem kształcenia na odległość, oraz poprzez popieranie wymiany i tworzenia spółek w krajach lub regionach o niskiej zdolności produkcyjnej w sektorze audiowizualnym lub obszarach o ograniczeniach pod względem językowym lub geograficznym.

1.2 **Kształcenie dotyczące zarządzania w zakresie ekonomii, finansów i handlu**

Ten rodzaj kształcenia ma na celu rozwój umiejętności oceniania i wykorzystania europejskiej perspektywy w dziedzinie rozwoju, produkcji, wprowadzania do obrotu i rozpowszechniania programów audiowizualnych.

Proponowane są następujące środki:

— wspieranie rozwoju i aktualizacji modułów szkoleniowych w zakresie zarządzania, w uzupełnieniu do środków podejmowanych przez Państwa Członkowskie i podkreślanie perspektywy europejskiej;

— tworzenie sieci kursów szkoleniowych, wspieranie wymiany instruktorów i specjalistów poprzez przyznawanie dotacji, organizowanie praktyk w przedsiębiorstwach w innych Państwach Członkowskich, wspieranie szkolenia instruktorów, poprzez kształcenie na odległość, oraz poprzez wspieranie wymiany i tworzenia spółek w krajach lub regionach o niskiej zdolności produkcyjnej w sektorze audiowizualnym i/lub obszarach o ograniczeniach pod względem językowym lub geograficznym.

1.3 **Techniki pisania scenariuszy**

Ten rodzaj kształcenia jest przeznaczony dla doświadczonych scenarzystów i reżyserów w celu poprawienia ich umiejętności w zakresie technik opartych zarówno na konwencjonalnych jak i interaktywnych metodach tworzenia scenariuszy i fabuły wszystkich typów programów audiowizualnych.

Proponowane są następujące środki:

— wspieranie rozwoju i aktualizacji modułów szkoleniowych w zakresie identyfikowania odbiorców docelowych; publikacja i rozwijanie scenariuszy dla widowni międzynarodowych koncentrujących się na wysokiej jakości produkcji; nawiązanie relacji między scenarzystą, reżyserem, producentem i dystrybutorem;

— tworzenie sieci kursów szkoleniowych, wspieranie wymiany instruktorów i specjalistów poprzez przyznawanie dotacji, organizowanie praktyk w przedsiębiorstwach w innych Państwach Członkowskich, wspieranie szkolenia instruktorów, poprzez kształcenie na odległość, oraz poprzez wspieranie wymiany i tworzenia spółek w krajach lub regionach o niskiej zdolności produkcyjnej w sektorze audiowizualnym lub obszarach o ograniczeniach pod względem językowym lub geograficznym.

1.4 **Sieci kursów szkoleniowych**

Celem jest zachęcanie podmiotów korzystających ze wsparcia w ramach programu do zwiększonej koordynacji ich działalności w zakresie kształcenia ustawicznego i tworzenie sieci europejskich.

1.5 **Działalność w zakresie początkowego kształcenia zawodowego**

W wyjątkowych przypadkach, gdy nie oferuje się żadnego innego wsparcia wspólnotowego ani finansowania na szczeblu krajowym, może zostać udzielone wsparcie w odniesieniu do niektórych dziedzin początkowego kształcenia zawodowego, w tym również do studiów magisterskich, powiązanych z przemysłem poprzez spółkę lub praktyki.

2. PROCEDURA WPROWADZENIA W ŻYCIE

2.1 **Podejście**

Przy wprowadzaniu w życie programu Komisja, z pomocą Komitetu przewidzianego w art. 6, ściśle współpracuje z Państwami Członkowskimi. Ponadto zasięga opinii zainteresowanych partnerów. Zapewni udział specjalistów, którzy odzwierciedlają odpowiednio europejską różnorodność kulturową.

Zachęca projektantów modułów szkoleniowych do współpracy z ośrodkami, specjalistami tego sektora oraz przedsiębiorstwami zarówno podczas tworzenia modułów jak i ich aktualizacji.

Komisja zapewnia, że projektanci modułów szkoleniowych podejmą wszelkie kroki w celu poszanowania zasady określonej w art. 4 ust. 2 oraz, jeżeli szczególne przyczyny uzasadniają odejście od tej zasady, zapewnia Wspólnocie osiągnięcie wartości dodanej.

Zapewnia ona także, że ośrodki wprowadzą udogodnienia językowe, szczególnie w zakresie technik pisania scenariuszy.

Komisja ułatwia udział uczestnikom w szczególności z krajów i regionów o niskiej zdolności produkcyjnej w sektorze audiowizualnym lub obszarów o ograniczeniach pod względem językowym lub geograficznym.

2.2 **Wkład Wspólnoty**

Wspólnotowy wkład w ramach współfinansowania z udziałem podmiotów publicznych lub prywatnych wyniesie do 50 % całkowitych kosztów kształcenia. Ten udział procentowy może zostać zwiększony do 60 % w odniesieniu do działalności szkoleniowej w krajach i regionach o niskiej zdolności produkcyjnej w sektorze audiowizualnym lub obszarach o ograniczeniach pod względem językowym lub geograficznym.

Zgodnie z zasadą ogólną, pomoc finansowa Wspólnoty przyznana w odniesieniu do projektów realizowanych w ramach programu może obejmować okres trzech lat, z zastrzeżeniem dokonywania okresowego przeglądu osiąganych postępów.

Procedura określona w art. 6 ust. 2 stosuje się do ustalenia podziału finansowania na każdy rodzaj środka przewidzianego w pkt 1.

Zgodnie z zasadami wspólnotowego finansowania i zgodnie z procedurą określoną w art. 6 ust. 2, Komisja ustanawia zbiór przepisów w celu ustalenia pułapu finansowania dla każdej działalności kształcenia ustawicznego i każdego kształconego specjalisty.

Projektanci modułów i ośrodki kształcenia zostają wybrani w trybie zaproszenia do składania projektów.

O ile jest to możliwe, corocznie Komisja zapewnia przeznaczenie odpowiedniej części funduszy na nową działalność.

2.3 **Wprowadzenie w życie**

2.3.1 Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 6, wprowadza w życie program. Zwraca się ona, po wystosowaniu zaproszenia do składania projektów, o wybór konsultantów i biur pomocy technicznej na podstawie ich znajomości sektora, doświadczeń nabytych w ramach programu MEDIA II lub innych doświadczeń nabytych w tym obszarze. Pomoc techniczna będzie finansowana z budżetu programu. Zgodnie z procedurą określoną w art. 6 ust. 2, Komisja może również zakładać spółki w odniesieniu do działań prowadzonych z wyspecjalizowanymi organami, w tym również z tymi, które zostały ustanowione w ramach innych inicjatyw europejskich, takich jak Eureka Audiowizualna, Euroobrazy i Europejskie Obserwatorium Audiowizualne. Celem tych działań byłoby stosowanie wspólnych środków, które spełniają cele programu w dziedzinie kształcenia. Komisja dokona ostatecznego wyboru beneficjentów programu i zdecyduje o wysokości przyznanego wsparcia finansowego, zgodnie z art. 5.

Da to podstawy Komisji do podjęcia decyzji o przyznaniu wsparcia wspólnotowego wnioskodawcom i zapewni przejrzystość wprowadzania w życie programu.

Beneficjenci podejmują kroki w celu publikowania informacji o wsparciu wspólnotowym.

Wybierając działania wspierające, Komisja, w uzupełnieniu do priorytetów określonych w art. 2 ust. 2, uwzględnia w szczególności następujące kryteria:

— spółki zawierane między ośrodkami kształcenia, specjalistami z sektora i przedsiębiorstwami;

— nowatorski charakter środka;

— efekt mnożnikowy środków (w tym także efekty praktyczne, np. podręczniki);

— efektywność środka pod względem kosztów;

— dostępność innych krajowych lub wspólnotowych środków wsparcia.

Podczas wprowadzania w życie programu, w szczególności przy ocenie projektów otrzymujących finansowanie w ramach programu oraz środków służących tworzeniu sieci, Komisja zapewni wykorzystanie umiejętności uznanych ekspertów w sektorze audiowizualnym w zakresie kształcenia, rozwijania, produkcji, rozpowszechniania i promocji, a także zarządzania prawami, w szczególności w nowym cyfrowym środowisku.

W celu zapewnienia niezależności doradców i ekspertów, których usługi są wykorzystywane, Komisja ustanawia przepisy o niezgodności w odniesieniu do udziału tych grup osób w zaproszeniach do składania projektów w ramach programu.

2.3.2 Poprzez wykorzystanie właściwych środków Komisja powiadamia o możliwościach oferowanych przez program i zapewnia jego popularyzację. Ponadto Komisja za pośrednictwem Internetu dostarcza wyczerpujące informacje dotyczące wszelkich uzgodnień dotyczących wsparcia w ramach polityk Wspólnoty Europejskiej, mających związek z sektorem audiowizualnym.

W szczególności Komisja i Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki umożliwiające kontynuację działalności sieci „MEDIA Desks and Antennae" oraz zapewniające wzmocnienie umiejętności zawodowych tej ostatniej w celu:

— informowania specjalistów z sektora audiowizualnego o wszelkich poczynionych uzgodnieniach dotyczących wsparcia w ramach europejskich polityk Wspólnoty;

— zapewnienia publikowania informacji o programie i jego promocji;

— zachęcania do jak najszerszego udziału specjalistów w środkach podejmowanych w ramach programu;

— pomocy specjalistom w przedstawianiu projektów w odpowiedzi na zaproszenie do składania projektów;

— ustanowienia transgranicznej współpracy między specjalistami;

— działania jako przekaźnik między organami wsparcia w Państwach Członkowskich i zagwarantowania komplementarności środków przewidzianych tym programem i krajowymi środkami wsparcia.